ਰੰਗੀਲਾ ਭਾਈਆ

"ਈਸ਼ਰ"

SARDAR ... LAHORE LIBRARY

ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ ਸ਼ਾਪ
ਲਾਹੌਰ

– ਹਕ ਰਾਖਵੇਂ –

891.421

[illegible]

29992

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ

ਜੂਨ, 1944

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—ਪੀ. ਐਸ. 'ਦਾਤਾ' ਮੈਨੇਜਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ ਸ਼ਾਪ ਲਾਹੌਰ
ਪ੍ਰਿੰਟਰ—ਟਾਈਟਲ ਵਾਲੇ ਸਫ਼ੇ ਮਾਡਲ ਈਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਤੇ
ਬਾਕੀ ਕਿਤਾਬ ਮਰਕਨਟਾਈਲ ਪ੍ਰੈਸ, ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਲਾ:
ਗੁਪਾਲ ਦਾਸ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਛਪੀ।

ਕੀ ? — ਕਿਥੇ ?

੧. ਹਥ ਪੁਰਾਣੇ ਖੋਸੜੇ ਬਸੰਤਾ ਹੋਰੀ ਆਏ — ੯
੨. ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਠੀ ਦਾਣੇ ਉਸ ਦੇ ਕਮਲੇ ਵੀ ਸਿਆਣੇ — ੧੧
੩. ਇਕ ਇਕ ਤੇ ਦੋ ਗਿਆਰਾਂ — ੧੨
੪. ਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਹਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਏ — ੧੮
੫. ਐਸੇ ਕੋ ਤੈਸਾ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਨਾਈ — ੨੦
੬. ਕਾਠ ਦੀ ਹਾਂਡੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਚੁਲ੍ਹੇ — ੨੩
੭. ਕਿਥੇ ਰਾਜਾ ਭੋਜ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਗੰਗਾ ਤੇਲੀ ਏ — ੨੫
੮. ਦਿਨ ਦਾ ਭੁਲਿਆ ਸ਼ਾਮ ਜੋ ਆਵੇ, ਉਹ ਭੁਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ — ੨੬
੯. ਇਕ ਨੂੰ ਕੀ ਰੋਣੀ ਏਂ ਊਤ ਗਿਆ ਈ ਆਵਾ — ੩੧
੧੦ ਐਸਾ ਕਹਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਡਿਠਾ ਤੰਦੂ ਚਾਇਆ ਵਟਾ — ੩੨
੧੧. ਵੇਲੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਤੇ ਕੁਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਟਕਰਾਂ — ੩੩
੧੨. ਕੋਇਲੇ ਦੀ ਦਲਾਲੀ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ — ੩੫
੧੩. ਅਨ੍ਹੀਂ ਪੀਹੇ. ਤੇ ਕੁਤੀ ਚਟੇ—ਆਟਾ ਘਟੈ ਕਿ ਨ ਘਟੇ — ੩੮
੧੪. ਮੁਰਦਾ ਬੇਈਮਾਨ ਤੇ ਕਬਰ ਚੂਨੇ ਗਚ ਏ — ੪੧
੧੫. ਜੋੜੀ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸੋਹਣੀ ਟਲੀ-ਊਠ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਬਧੀ ਟਲੀ — ੪੩
੧੬. ਔਲਿਆਂ ਦਾ ਖਾਧਾ, ਤੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ਕਿਹਾ — ੪੬
੧੭. ਉਹ ਭਲਾ ਮਾਣਸ ਹੈ ਕੈਸਾ-ਜਿਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੈਸਾ — ੪੮
੧੮. ਰਾਹ ਪਿਆਂ ਜਾਣੀਏ ਜਾਂ ਵਾਹ ਪਿਆਂ ਜਾਣੀਏ — ੫੦
੧੯. ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਧ ਦਾ ਤੇ ਸੌ ਦਿਨ ਚੋਰ ਦਾ — ੫੨
੨੦. ਜੇ ਦਿਨ ਹੋਣ ਸੱਵਲੜੇ — ੫੪
੨੧. ਆਪ ਨ ਮਰੀਏ ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਈਏ — ੫੬
੨੨. ਉਹ ਵਸੇ ਉਹ ਉਜੜੇ ਕਦੇ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾ — ੫੯
੨੩. ਸਖੀ ਕੋਲੋਂ ਸ਼ੂਮ ਭਲਾ ਜੋ ਦੇਵੇ ਤੁਰਤ ਜਵਾਬ — ੬੧

੨੪. ਜੰਮਨ ਵੇਲੇ ਜੋ ਗਲ ਲਾਈਆ ਮਰਨੇ ਤੀਕਣ ਤੋੜ ਨਿਭਾਈਆ ੬੨
੨੫. ਅਕਲਾਂ ਬਿਨਾ ਖੂਹ ਖਾਲੀ ੬੬
੨੬. ਇਲਾਂ ਕਿਸ ਪਨਾਈਆਂ ? ਕਿਸ ਪਿੰਜਰੇ ਘਤੇ ਕਾਂ ? ੬੮
੨੭. ਆਖਰ ਬਚਾ ਮੂਲਿਆ ਤੂੰ ਹਟੀ ਬਹਿਣਾ ੬੯
੨੮. ਸੈ ਸਾਬਣ ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਲਗੇ—ਨਿਤ ਕਾਲੇ ਦਾ ਕਾਲਾ ੭੧
੨੯. ਲੂਣ ਤੇਲ ਤੇ ਲਕੜੀਆਂ ੭੫
੩੦. ਮਾਂ ਵੀ ਨ ਦੁਧ ਦੇਂਦੀ ਬਿਨਾ ਰੋਏ ਬਚੇ ਨੂੰ ੭੭
੩੧. ਧੋਬੀ ਦਾ ਕੁਤਾ ਨ ਘਰ ਦਾ ਨ ਘਾਟ ਦਾ ੭੯
੩੨. ਦਸੋ ਕਦੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੇ ਖੀਰਾਂ ਹੈਨ ਖਾਧੀਆਂ ੮੩
੩੩. ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਤੀਜਾ ਰਲਿਆ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਝੁਗਾ ਗਲਿਆ ੮੪
੩੪. ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਪ ਦਾ ਰਸੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ੮੫
੩੫. ਸਿਰ ਦਿਤਾ ਵਿਚ ਉਖਲੀ ਦੇ ਫਿਰ ਮੋਹਲੇ ਤੋਂ ਕੀ ਡਰਨਾ ੮੬
੩੬. ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਕਪੜਾ ਤੇ ਡਾਗਾਂ ਦੇ ਗਜ਼ ੮੭
੩੭. ਅਸਾ ਨੇ ਸਾਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਹਿਆ, ਰਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਮਾਨਇਆ ੮੯
੩੮. ਆਪ ਵੰਜਾਂ ਸੋਹਰੇ—ਸਹੀਆਂ ਮਤੀਂ ਦੇਹ ੯੩
੩੯. ਕਾਹਲੀ ਅਗੇ ਟੋਏ ੯੫
੪੦. ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਸ਼ਾਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ੯੬
੪੧. ਤੇਰੇ ਜਹੀ ਜੇ ਨੂੰਹ ਹੋਵੇ ਕੀ ਦਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਏ? ੧੦੪
੪੨. ਇਸ ਮੋਤੀ ਅਨਮੋਲ ਦੀ ਕੋਈ ਕਦਰ ਪਛਾਣੇ ੧੦੮
੪੩. ਚਾਦਰ ਆਪਣੀ ਵੇਖਕੇ ਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰੀਂ ੧੨੩
੪੪. ਚੋਰ ਤੇ ਸੋਟਾ ਦੋ ਜਣੇ ਮੈਂ ਤੇ ਚਾਚਾ ਕਲੇ ੧੨੫
੪੫. ਸਾਂਝਾ ਬਾਪ ਨ ਪਿਟੇ ਕੋ ੧੨੭
੪੬. ਜਾਗਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਟੀਆਂ ਸੁਤਿਆ ਦੇ ਕਟੇ ੧੩੧
੪੭. ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੁਤ ਪੜ੍ਹਕੂ ਦਾ ਸੋਲਾਂ ਦੂਣੇ ਅਠ ੧੩੩
੪੮. ਚੋਰ ਉਚਕੀ ਚੋਧਰਾ ਤੇ ਗੁੰਡੀ ਰੰਨ ਪਰਧਾਨ ੧੩੪

...ਹਥ ਪੁਰਾਣੇ ਖੋਸੜੇ ਬਸੰਤਾ ਹੋਰੀਂ ਆਏ

...ਨਾ ਕੋਈ ਕੀਤਾ ਵਣਜ ਮੈਂ ਨਾ ਪਾਈ ਹੱਟੀ ।
...ਖਟੀ ਖਟਾਈ ਮਿਲ ਗਈ ਭਾਈਏ ਦੀ ਖੱਟੀ।
ਵਿਹਲਾ ਬਹਿ ਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਲਈ ਪੱਟੀ।
ਕੰਮ ਕੋਈ ਆਖੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪੇ ਚੱਟੀ ।
...ਵਹੁਟੀ ਆਖੇ ਆ ਗਿਆ ਇਹ ਕਿਥੋਂ ਮਖੱਟੂ ।
...ਮਾਂ ਆਖੇ ਹੈ ਨਿਰਾ ਪੁਰਾ ਖਾਣੇ ਦਾ ਚੱਟੂ ।
ਗਲੀਆਂ ਦਾ ਹਰ ਕਖ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਿਹਣਾ ਮਾਰੇ ।
ਘਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੀ ਵੇਖਦੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ।
...ਵਹੁਟੀ ਹਥੋਂ ਕਲਪ ਕੇ ਘਰ ਛਡਨਾ ਕੀਤਾ ।
...ਆਖਿਰ ਫਸਤਾ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਇਉਂ ਵਢਨਾ ਕੀਤਾ ।
ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ ਹੁਣ ਮੁੜ ਕੇ ਇਥੇ ।
ਟੱਬਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਮੈਂ ਜੁੜ ਕੇ ਇਥੇ।
...ਕਰਸਾਂ ਜਾ ਕੇ ਵਣਜ ਕੋਈ ਇਕ ਥਾਂ ਤੇ ਡਟ ਕੇ।
... ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਵਸਾਂ ਕੋਈ ਖਟੀ ਖਟ ਕੇ।
ਪੂੰਜੀ ਸਾਰੀ ਸਾਂਭ ਕੇ ਮੈਂ ਚਾਲੇ ਪਾਏ ।
ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾ ਡੇਰੇ ਲਾਏ ।

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.